

ת"פ 6754/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 6754-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 606372/2020

לפני	כבוד השופטת אילנית אימבר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני (קטין)

גזר דין - נוסח לפרסום

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו 3 אישומים כדלקמן - אישום מס' 1 בגין ביצוע עבירות של **גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר** לפי סעיפים 384 א (א)(2) ו- 29 א (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), **פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה** לפי סעיפים 407 א (א) ו- 29 א (א) לחוק העונשין, **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא** - לפי סעיף 10 א (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), **והתעללות בבעל חיים** לפי סעיף 2 ו- 17 א (א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק צער בעלי חיים"); אישום מס' 2 בגין ביצוע עבירות של **גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר** לפי סעיפים 384 א (א)(2) ו- 29 א (א) לחוק העונשין, **פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה** לפי סעיפים 407 א (א) ו- 29 א (א) לחוק העונשין, **ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא** - לפי סעיף 10 א (א) לפקודת התעבורה; אישום מס' 3 בגין עבירות של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 278 לחוק העונשין, **נהיגה בקלות ראש** לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה, **ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא** - לפי סעיף 10 א (א) לפקודת התעבורה.

2. כעולה מאישום מס' 1, ביום 14.9.20 סמוך לשעה 00:00, חבר הנאשם יחד עם שותפיו לגנוב כבשים. הם נסעו ברכב מסוג מיצובישי עם לוחית זיהוי מזויפת, כשהנאשם נוהג בו, והגיעו לרפת בשדות שעב (להלן: "רפת נימר"). הנאשם ושותפיו השתחלו דרך גדר הצינורות שמקיפה את הרפת, נכנסו לרפת, והעמיסו כבשים על הרכב. לאחר מכן נמלטו מהמקום, הגיעו לבשמת טבעון, לביתו של מחמוד ופרקו את הכבשים הגנובות. על מעשים אלו חזר הנאשם בצוותא חדא, שלוש פעמים במועד זה, כמתואר בכתב האישום. סך הכל גנבו הנאשם ושותפיו 21 כבשים מרפת נימר בשווי של כעשרות אלפי שקלים.

3. כעולה מאישום מס' 2, ביום 15.9.20, סמוך לשעה 23:50, הגיעו הנאשם ושותפיו, ברכב, לחווה הסמוכה לכפר זרזיר (להלן: "חווה הוואדי"), השתחלו דרך גדר הצינורות שמקיפה את המקום, נכנסו לרפת, העמיסו

כבשים על הרכב, ונמלטו מהמקום. הנאשם ושותפיו חזרו על המעשים, עוד שלוש פעמים וגנבו כבשים באותו האופן. במהלך הלילה, העבירו הנאשם ושותפיו את הכבשים הגנובות, לביתו של מחמוד בבשמת טבעון. כאשר בכל הובלה העמיסו כ-8 כבשים על הרכב. סך הכל, גנב הנאשם בצוותא חדא, 35 כבשים מחוות הוואדי במשך כ-5 שעות עבודה, כאשר כבשה אחת ברחו ונשארה במקום. שווי הכבשים הגנובות כעשרות אלפי שקלים.

4. כעולה מאישום מס' 3, ביום 22.9.20 סמוך לשעה 00:00, נסעו הנאשם ושותפיו ברכב, כשהנאשם נוהג בו, במטרה לגנוב כבשים בשטח הסמוך לאלוני אבא, תוך תיאום עם מחמוד על מנת שיקבל את הכבשים הגנובות. הנאשם ושותפיו נסעו ברכב כשהם מחזיקים בכלי פריצה מסוג מכפתיים ומברג שטוח. הנאשם ושותפיו, הסתובבו ליד מספר דירים, אך בשל קרבתם לבתי מגורים החליטו לא לגנוב מהם. באותו הלילה סמוך לשעה 02:00, המשיכו הנאשם ושותפיו בנסיעה על כביש 7513, כשהנאשם נוהג ברכב. הנאשם ראה שוטר נוסע אחריו, והחל להימלט - נסע במהירות עד אשר נתקל בחסימה אותה ערך שוטר אחר ברכבו. השוטר הבהב לנאשם בפנס שיעצור, אך הנאשם עצר את הרכב, ביצע פניית פרסה מהירה, החל לנסוע במהירות לאחור, עלה על המדרכה, ונסע בנתיב השמאלי מול רכבו של השוטר. באותן הנסיבות, שוטר נוסף שנהג ברכב משטרתי, פגע ברכב בו נהג הנאשם על מנת שיעצור. הנאשם הצליח להיחלץ בין הרכבים, הוא ושותפו ברחו מהרכב ומהשוטרים עד ששותפו נעצר. כתוצאה מכך, נחבל שוטר בברכו והניידת ניזוקה - החלק הימני בטמבון, הפנס, הגריל ועוד.

5. ביום 1.3.21 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

תסקירי שירות המבחן

6. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם ומשפחתו - משפחת ברוכת ילדים, שני הוריו אינם עובדים ונעזרים בסביבתם; לאביו רקע פסיכיאטרי ולאמו אונקולוגי.

7. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בעובדות כתב האישום המתוקן. בהתייחס לביצוע העבירות טען כי שותפיו הבגירים הפעילו עליו ועל יתר שותפיו הקטינים לחץ גדול בכדי להוציא תכניתם אל הפועל. עוד שיתף כי היסס תחילה רבות בשל הפסול שבמעשה והחשש מההשלכות, אך התפתה בשל הכסף המהיר והקל והלחץ החברתי שהופעל עליו. עבור שני אירועי גניבת הכבשים קבל סך של 1,500 ₪. עוד מסר כי לא חשב על התוצאות הקטלניות האפשריות מנהיגתו הפרועה עת התחמק מהמחסום המשטרתי.

8. להתרשמות שירות המבחן הנאשם גילה חרטה כנה על מעשיו ומבקש סליחה מבעלי הרפתות שנפגעו. לדבריו היה מפצה את בעלי הרפתות אם היה יכול וכן, מגלה אמפתיה כלפי בעלי החיים שלקח חלק בהתעללות בהם.

9. הנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני פרק של 4 חודשים ללא הפרות מצדו. ביום 1.3.21 הוסר האיזוק ומאז שהה במעצר בית לילי.
10. בפן הלימודי, הנאשם שולב ביחידה לקידום נוער זבולון, נכח ברוב השיעורים ביחידה ולמד בצורה רצינית ועקבית, השתתף בקבוצה לעיצוב התנהגות וסדנת גינון, השתתף בפעילויות התנדבות למען הקהילה ביחידה ומחוצה לה. נמסר כי שילובו היה יפה, ולמעט מעשי קונדס לא היה מעורב באירועים חריגים. כמו כן, התעתד לגשת לבגרויות שנה הבאה ולהוציא תעודת בגרות מלאה.
11. בהתייחס לקשר עם שירות המבחן, תכנית הטיפול כללה מפגשים פרטניים וקבוצתיים נוסף לבדיקות שתן. בהמשך שולב בקבוצת מעצרים בזום לדוברי ערבית, אך לא נכנס לפגישות הראשונות והופסקה השתתפותו. לאחר מכן, שולב בקבוצת מעצרים לנערים בתנאים מגבילים בקהילה, והוא השתתף בתשעה מתוך עשרה מפגשים, לרוב נכנס בזמן למפגש, השתתף, בצורה פעילה ויזם, גילה רצינות ופתיחות, התייחס ליתר המשתתפים בכבוד ונימוס, התעניין בתכנים שהעלו, שיתף והביא קול בריא וחיובי לקבוצה. כמו כן, הנאשם ביצע בדיקות שתן כנדרש וממציאיהן היו נקיים משאריות סם.
12. בשיחות עם שירות המבחן שיתף כי מאז מעורבותו בתיק דנן, חל שינוי חשיבתי והתנהגותי אצלו, הוא מתייחס ברצינות לעתידו וללימודיו, מגלה שאיפות נורמטיביות, מאמין בעצמו בכוחותיו ויכולותיו. אי לכך, שירות המבחן בתסקירו מיום 1.6.21, המליץ להרשיעו ולנקוט כלפיו בדרכי טיפול.
13. אך, ביום 19.10.21 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, לאחר שהנאשם נעצר במסגרת מ"ת 31344-08-21 מיום 20.7.21 בגין חשד לעבירת הרצח (עם יסוד נפשי של אדישות); חבלה בכוונה מחמירה (ריבוי עבירות), עבירות בנשק וירי חם בנשק.
14. דווח כי הנאשם שוהה במעצר בכלא אופק ומשולב בחינוך ובחוגים - כדורגל, תיאטרון ופינת חי. הוא מגלה רצון ללימודים בכלא ולהשתתפות בחוגים השונים. הנאשם תאר קשיי הסתגלות למעצר - לאוכל וסובל מנדודי שינה. כמו כן, הנאשם מקבל ביקורים מאמו וסבתו, ואביו עצור מזה כחודש.
15. הנאשם הביע רצון להמשיך ולנהל את ההליכים המשפטיים מהכלא וסרב לבדיקת חלופה חוץ ביתית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הסתגל לתנאי המעצר, תפקודו תקין, נראה במצב רוח יציב, מגלה תחושת תסכול ממעצרו ומביע חרדה לגורל משפחתו וחשש מנקמת דם. עוד ציין הנאשם כי בעקבות התיק בגינו נעצר והסכסוך המתמשך בו מעורבת משפחתו, שרפו למשפחתו את הבית והרכוש, הם עברו להתגורר במקום אחר, ולפני שבועיים ירו לעבר בית סבו.
16. מטעם עו"ס שב"ס נמסר כי הנאשם השתלב בקבוצה למניעת אלימות בכלא, השתתף במפגש שהיה, שיתף מעולמו הפנימי וכבד את יושבי הקבוצה. כמו כן, הוא מצליח לתפקד בצורה תקינה ולסייע לנערים אחרים

להשתלב בכלא, על אף שהאישום מקשה עליו. לחובתו דוח משמעת אחד.

17. בהתייחס לעבירות בתיק דנן, הנאשם שוב הודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן, לוקח אחריות מגלה חרטה גדולה על מעשיו ומצר עליהם. נמסר כי עד למעצרו שמר על התנאים המגבילים ושיתף פעולה עם התכנית הטיפולית - חינוכית שנבנתה עבורו.

18. בקרב גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את הגורמים הבאים - ביצוע עבירות לאורך זמן ולאחר תכנית התערבות; רצדיביזם בתחום מעצרים; מואשם בעבירות חמורות עם שותפים; עצור כיום בתיק רצח ועבירות נוספות; קיומו של סכסוך דמים בין משפחת הנער ומשפחה נוספת בכפר מגוריו; חשש מנקמת דם בבני משפחתו; רקע פסיכיאטרי ופלילי לאב ורקע אונקולוגי לאם; מצב כלכלי קשה וסיכון לבצע עבירות נוספות.

19. מנגד, בין גורמי הסיכון ציין שירות המבחן את יכולתו הקוגניטיבית התקינה; רשת תמיכה קהילתית; שיתף פעולה למשך תקופה מסוימת עם שירות המבחן, ותפקודו התקין בכלא על פי רוב.

20. לאור האמור שירות המבחן בקש לשנות מהמלצתו מתסקיר קודם, וכעת אינו בא בהמלצה טיפולית לנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

21. ב"כ המאשימה עתרה להשתת שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה על העבירות בהן הורשע ועבירות רכוש, פיצוי לבעלי הרפתות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. בטיעוניה, עמדה על חומרת המעשים וההתעללות בבעלי החיים - והדגישה כי מדובר בכמות אדירה של כבשים ברכב אחד. כמו כן, לכך שהחמרה הענישה בעבירות של גניבה חקלאית היות שפגיעתה בקניינם ורכושם של החקלאים דורשת השקעה גדולה בפן האכיפתי והפנתה לפסיקה. בעניין חוסר בכיסוי ביטוחי בגין מקרים אלו, והצורך בהחמרה בענישה הפנתה לדוח פשיעה חקלאי שהוגש לכנסת ביום 15.6.16. לדידה, מדובר בנאשם שבא חדשות לבקרים בשערי בית המשפט לנוער. במקביל לתיק דנן, נדון עניינו גם בבית המשפט לנוער בחיפה. לאחר מעצרו, נדמה היה כי עלה על דרך המלך - לא נרשמו הפרות באזוק ושירות המבחן בא בהמלצה של הרשעה ודרכי טיפול, אך, הנאשם נעצר בחודש אוגוסט 2021, כשמיוחסת לו עבירת הרצח. ב"כ המאשימה סבורה כי ההליך הטיפולי לא צלח בעניינו, אם לאחר תהליך טיפולי מעמיק ופיקוח הדוק הוא הסתבך בעבירה החמורה בספר החוקים. כמו כן, בקשה לאבחן עניינו משל שותפיו.

22. מנגד, ב"כ הנאשם סבור כי יש להסתפק בימי מעצרו, ולכל היותר להשית עליו תקופת מאסר נוספת של חודש. בא כוחו התנגד לאבחנה העונשית בינו לבין שותפיו, לדידו בעניינם דובר בעונש של "צ. לעניין הרכיב הכספי, טען כי אין לנאשם יכולת לעבוד. כמו כן טען כי אילולא מעצרו, ניתן היה להשית עליו, לכל היותר, עבודות שירות

והפנה לפסיקה. עוד ציין כי מדובר בתיק של גניבה עם שותפים, בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 16.5 ונגרר לביצוען מפאת גילו. כמו כן, טען כי לא היה לנאשם מחשבה להתעלל בבעלי חיים או כי כלל מבין את משמעות ההתעללות. שירות המבחן המליץ על הליך טיפולי, ובא כוחו סבור כי השינוי בהמלצת שירות המבחן אינו מוצדק היות שהנאשם חף מפשע בתיק השני, ועדיין עומדים לזכותו החודשים בהם השתתף בטיפול. לדעתו, נכון לממש את ההמלצה הטיפולית גם בכלא. הנאשם כעת במעצר, ומשתתף בקבוצות בתוך כתלי בית הכלא, ומראה שיש לו נכונות לטיפול. כמו כן, הדגיש כי אין זה צודק להענישו בתיק דנן, בשל קיומו של כתב אישום חמור העומד נגדו.

דין והכרעה

23. בנידון, הצדדים אינם חלוקים בשאלת ההרשעה אלא ברכיבי וברף הענישה שיש להטיל על הנאשם.

24. כאמור, בהתאם להוראות חוק הנוער ולפסיקתנו, יש לבחון את חומרת מעשיו של הנאשם לאור גילו. הנאשם ביצע את העבירות כשהיה בן 16 ו-5 חודשים. שיקול זה מהווה, ולו במעט, משקל לקולה בבואי לגזור את דינו.

25. יחד עם זאת, נקבע לא אחת, כי קטינות אינה מהווה חסינות, מפני ענישה ראויה. כך נקבע ברע"פ 1158/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.02.2015):

"יש ליתן את המשקל הראוי לשיקולי גמול והרתעה, אשר עוצמתם נגזרת מחומרת העבירה; ולפיכך, עצם העובדה שמדובר בנאשם שהוא קטין, איננה מקנה לו חסינות מפני עונש הכולל מאסר מאחורי סורג ובריח..."

26. כמו כן, במארג השיקולים יש לבחון את ההליך השיקומי שעבר הנאשם, לסיכויי שיקומו, ולאורם לגזור את דינו. עסקינן בנאשם אשר שיתף פעולה עם שירות המבחן, השתלב בלימודים בקידום נוער, עבר קבוצת מעצרים, ובמהלך תקופת האיזוק לא נרשמו נגדו הפרות. אך, לדאבוני, לא היה בכוחם של אלו למנוע מהנאשם להסתבך שוב בפלילים, וכעת נתון במעצר עד לתום ההליכים.

27. בנידון, הנאשם ביצע, בין היתר, עבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות תוך התעללות בבעלי חיים, עבירות מסוג פשע, הגורמות לנזק רב עוצמה. בעניין עבירות אלו צוין כי "גנבת מרעה מאופיינת בנזקים כלכליים כבדים למגדלי המרעה אשר לעיתים מאבדים בן לילה את כל רכושם ועמל של שנים רבות. נזקים משמעותיים אלו, לצד התחכום והתכנון המקדים לביצוע הגניבות, אשר לעיתים דורש איסוף מודיעין מקדים על ידי העבריינים ואפיון של שגרת פעילותם של מגדלי המרעה דורשים את הוקעתה של תופעה זו מהיסוד. לא בכדי משקיעות

רשויות האכיפה משאבים רבים בצמצום היקף גניבות המרעה - ועל בתי המשפט ליטול חלק ממשי במאמצים לגדיעתן על ידי הכתבת מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה" (רע"פ 323/19 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2019)).

28. הנאשם ביצע את העבירות בצוותא כקטין לצד שותפים קטינים ובגירים. הנאשם היה זרוע מבצעת ועיקרית למעשים - הנאשם פרץ למשק חקלאי בצוותא חדא וגנב 56 כבשים בשני מקרי פריצה שונים, עקר את הכבשים מסביבתן הטבעית, והעבירם ממקום למקום בתנאי דוחק איומים, משל היו חפצים דוממים - הנאשם העמיס, בצוותא, מספר רב של כבשים ברכב שאינו מיועד לנשיאת בעלי חיים, דחק את הכבשים אל תוך חלל קטן שאינו מותאם לצרכיהם, ובתנאים אלו הובילם בכבישים, וחזר על מעשים אלו, מספר פעמים במועדים שונים. הנזק שנגרם ממעשיו לחיות האומללות, אינו מבוטל.

29. במעשיו, הנאשם לא רק גרם נזק כלכלי קשה לבעלי המשקים, אלא התעלל בבעלי חיים תוך התעלמות מסבלם במהלך גניבתו, ולכך משקל לחומרא המטה את הכף לטובת ענישה מוחשית מאחורי סורג ובריוח.

עקרון אחידות בענישה

30. כאמור, מדובר באירוע לו 3 שותפים קטינים, כאשר דינם של שני שותפיו נגזר ביום 28.6.21 להרשעה, מאסר בפועל ועונשים נלווים בעלי אופי שיקומי לאור נסיבותיהם.

31. השופטת ברון הגדירה את עיקרון האחידות בענישה בע"פ 1478/19 יאסין סעדי נ' מדינת ישראל (17.11.2019), באופן הבא:

"עיקרון אחידות הענישה מהווה עיקרון יסוד בשיטתנו המשפטית, הקובע כי במצבים שבהם קיים דמיון בין אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (ע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל (17.1.2018), פסקה 44). עקרון זה תקף ביתר שאת כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים במסגרת פרשה אחת (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015), פסקה 16). עם זאת, עיקרון זה אינו עומד בבדידותו ונדרש לאזן בינו לבין שיקולים רלוונטיים אחרים כדי להגשים את תכלית הענישה; ועוד ייאמר כי אין מדובר בהשוואה טכנית של גזרי דין בין נאשמים שונים, ובית המשפט נדרש לבחון את נסיבותיו המיוחדות של כל נאשם (ע"פ 2683/18 זיס נ' מדינת ישראל (12.9.2018))."

32. אומנם, עסקינן בפרשה אחת המיוחסת לשלושה קטינים, ובעניינם של שני שותפיו, נגזרו, בין היתר, עונשי

מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר, לצד צו מבחן וצו של"צ.

33. בנסיבות דנן, נוכחתי כי על אף שיש להשית מאסר בפועל אין להסתפק בימי המעצר כפי שסברתי בעניינם של שותפיו של הנאשם שבפני. השוני נובע, בין היתר, הן מחלקו של הנאשם במעשי העבירה - שבנוסף לביצוע הגניבה החקלאית ולהתעללות בבעלי חיים - נהג ברכב. והן, מההליך הטיפולי שעברו שותפיו והצורך בהמשך הטיפול בראי המלצת שירות המבחן בעוד ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם דנן.

34. הנאשם הוכיח כי תקופת הטיפול והמעצר, לא שינו מאומה, הוא שב לסורו, הסתבך בעבירות חמורות וקשות, ונמצא כעת בהליך מעצר עד לתום ההליכים הגם שעומדת לו חזקת החפות, מסוכנותו כפי שנקבעה לאחרונה בעת הזו אינה מאפשרת שיקומו בקהילה.

1. אחזור ואדגיש כי פגיעה בבעלי חיים אין לה מקום בחברה מתוקנת ואלמלא הליך השיקום, של שותפיו, ראוי היה להשית ענישה ממושכת מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו, בשינויים המחויבים, עונשי מאסר בפועל בגין גניבות חקלאיות שבוצעו על ידי בגירים: ע"פ (מחוזי נצרת) 40255-04-16 **אוסאמה בן אחמד עלי נ' מדינת ישראל** (3.1.2017)); ת"פ (שלום נצ') 23919-07-19 **מדינת ישראל נ' עמר גראדאת** (06.04.2020); רע"פ 323/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.1.2019) הוטל מאסר של 36 חודשים, בין היתר, בגין גניבת 59 כבשים בשווי מוערך של כ- 120,000 ₪; ת"פ (חיפה) 23576-01-19 **מדינת ישראל נ' אברהם אבו עדרה** (3.3.2020); ת"פ 15842-08-13 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (19.1.2014) ראו גם: עפ"ג 16260-02-21 **חוש נ' מדינת ישראל** (3.5.21) שם קוצרה תקופת מאסרו בפועל ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מעונש של שנת מאסר בפועל, בשל עקרון אחידות הענישה, ולא מפאת היותו עונש חמור יתר על המידה).

2. על החובה המוסרית בשמירה על בעלי החיים, נכתב ברע"א 1684-96 **עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ**, פ"ד נא(3) 832 (1997), כהאי לישנא:

"תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה. צוינו מלידה להגן על החלש, ובעלי-חיים הם חלשים. בעל-חיים ליד האדם הוא כילד, תמים וחסר-הגנה. התעללות בילד תזעזע אותנו וכן היא התעללות בחיה. החיה - כמוה כילד - הינה תמימה. אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עמו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש. מצוות צער בעלי-חיים באה, אפוא, להגן על בעלי-החיים באשר הם, יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל שיוכלו - איש-איש ממקומו - כדי שהאדם לא יענה בעלי-חיים, לא יתאכזר אליהם ולא יתעלל בהם. ומלבו של האדם נחצבה ההלכה ונחקקו החוקים להגנת בעלי-החיים."

ובהמשך, בפסקה 33:

"אדם הקהה לרגשות החיה רגשותיו יקוה גם כלפי חברו האדם. התעללות בחיה היא

התעללות בחסר-הישע. המעשה טובל כולו בחוסר-הגינות, וחוסר-הגינות טבעו שהוא נספג בנפשו של האדם."

יפים לעניינו גם הדברים הבאים מתוך אבינועם בן-זאב "הטעם שבאיסור לצער תנינים" משפט וממשל ד' תשנ"ח, 763, 782 (תשנ"ח):

"הטעם לאיסור צער בעלי-חיים הוא טעם הרחמים, וטעם כזה, כמו כל רגש אחר, מוצא בבעלי-חיים את ההשתקפות האנושית, והיא זו הדוחקת באדם שלא לצער בעלי-חיים".

3. לא נעלמו מעיני נסיבות חייו, שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול, ועמידתו בתנאי המעצר באיזוק, אך, סבורני כי נוכח ההליך הטיפולי, חומרת המעשים, ריבוי העבירות, התכנון וההצטיידות, היקף הנזק הרב, הפגם המוסרי שבמעשיו, ההתאכזרות לבעלי החיים, וכן גורמי הסיכון הממשיים המצביעים על מסוכנות הנשקפת ממנו, נוטה הכף אל עבר שיקולי גמול, הלימה והרתעה. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור כי כל מתעלל בבעל חיים לא יזכה מבית המשפט לסלחנות המאפיינת את בית המשפט לנוער.

4. אשר לרכיב הכספי, מצאתי כי בשל המצב הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, להימנע מהשתתפות פיצוי כספי, ולהטיל תחתיו התחייבות כספית גבוהה.

5. **על כן, ולאחר שנתתי דעתי למלוא השיקולים הנדרשים בעניינו של הקטין, ולפסיקה שהגישו הצדדים, אני מרשיעה את הנאשם בדין בהתאם לסמכותי מתוקף סעיף 24(1) לחוק (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, וגוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר ויום בפועל בניכוי ימי המעצר שריצה בתיק דנן מאחורי סורג וברית, מיום 2.10.20 עד ליום 19.10.20. מובן כי מאסר זה הינו מצטבר לכל מאסר אחר אותו מרצה, אם בכלל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, מיום שחרורו ממאסר, בגין העבירות בהן הורשע מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, מיום שחרורו ממאסר, בגין העבירות בהן הורשע מסוג עוון.

ד. התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עמוד 8

העבירות בהן הורשע.

ה. פוסלת את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחל מיום שיחרורו ממאסר.

ו. 4 חודשי פסילה על תנאי לשנתיים בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

החלטה זו תפורסם ללא פרטים מזהים

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשפ"ב,
28/11/2021 במעמד הנוכחים.
אילנית אימבר, שופטת